

אֵל נְקוּדַת הַרְיָע

פרשת בהעלותך

חבורת הכתובים בחסידי ספינקא

בסיעתא דשפי"א

ד"ר בנימין בן ד' אגרהם שפואר ז"ל וד"ר גרין פשה היים בן ד' יוסף צבי ז"ל : דקבלת העדון = point4188594@gmail.com

נקודות פשיחות כ"ק רבינו שליט"א

כח חצ"ק

כשר' שמעון בר יוחאי יצא מהמערה הוא פגש באדם שהלשין עליו למלכות, הביט בו והפכו לגל של עצמות. מפחיד...

אבל ר' נחמן מברסלב מסביר את זה אחרת. ר' שמעון גילה לאדם את העצמיות שלו, על הצדיק אי אפשר לשקר, הוא מגלה לך מי אתה. וע"פ הדרך יש להוסיף ולהסביר, שר' שמעון יצא מהמערה ופגש באדם שגרם לו לשבת 13 שנה במערה עם תת תנאים. אבל ר' שמעון התגבר וגילה בו את העצמותו יתברך, הוא גילה שזה לא הוא זה שהלך להלשין, אלא הקב"ה שלח אותו, ובלעדי זה הכאב הוא לא היה בא לכתוב את הזוהר. "גל של עצמות" מלשון גל עיני, שהוא גילה בו את האין סוף.

באותו הזדמנות הרבי אמר שהצדיק עוזר לאדם להתחבר לאור של עצמו, כשהצדיק מדבר אל האדם הוא מגלה בו את האור ואת הפנימיות, "גל שם עצמות" – מגלה לאדם את העצמיות שלו, את הקב"ה אשר בו.

שאלנו את הרבי, מה החסיד צריך לתת בשביל שהדיבורים של הצדיק אכן יעשו לו גילויים בתוך תוכו?
ענה הרבי, הכנעה, תפסיק לשאול שאלות, רק תקשיב, ותקבל...

אה את כונן - ואל תמאני אל יכול

אין כזה דבר שאתה עושה דבר שאתה לא רוצה לעשות אותו. שום דבר לא יכול להכריח עליך לעשות דבר מבלי שתרצה לעשות את זה.

אדם רגיל להסתובב ולומר אני מצידי רציתי לקום מוקדם, וזה שאני קמתי מאוחר כי לא יכולתי... זה לא ההגדרה האמיתית למה שהיה. ההגדרה האמיתית היא שאני רציתי לקום מאוחר כי אני הייתי עיף, וקמתי מאוחר כי זה היה הרצון שלי. נקודה.

על ידי שהאדם יודע את האמת הוא לא כאוב כ"כ, כי הוא הוריד את הגאווה שלו, הוא מצא שהוא בעצם זה שלא רצה לקום מוקדם.

אבל כל עוד אתה תסתובב ותכחיש שזה היה הרצון שלך. אתה תהיה עם פנים חמוצות, ומצב רוח ירוד שישפיע לך על כל היום.

כמו כן אדם הולך לעשות משהו, שלא יחשוב בליבו שהוא הולך לעבודה כי הוא מוכרח, זה לא נכון. הוא הולך לעבודה כי הוא רוצה, הוא רוצה פרנסה, הוא רוצה תעסוקה.

מה אנחנו מרווחים מזה שאדם מגלה שהוא בעצם רוצה כך? פשוט מאד, ברגע שאתה רוצה את זה, אתה עושה את זה עם הרבה יותר שמחה, ומוצא רעיונות איך להקל עליך, והמצב רוח עולה.

הנאמר כאן, הוא חלק מהכרת האדם את עצמו המביא לידי קרבת אלוקים. תכיר את עצמך!

עוד נקודה על סוגיית הרצון. לעיתים אדם מרגיש שאין לו כח להתמודד עם הקשיים האלו, זה גדול עליו.

וגם כאן הוא סוטה מן האמת, כי החולשה שהוא חש שלא נותנת לו להתמודד, באה מהרצון שלו להיות עצוב ושכולם ירחמו עלי. אין כזה דבר אין לי כח, יש כזה דבר אני לא רוצה.

איך ארצה להתמודד? על ידי האמונה שכל צער זה חבלי לידה, שהולך להיוולד פה מוחין חדשים!

כתב פהפגיד פקאז'ניץ עם גיאודים פהרבי

~ פחדים, שגעונות, או קוצים בכסא - נע ונד תהיה בארץ ~

הנה הקב"ה אמר לקין נע ונד תהיה בארץ. וצריך להבין ענין הקללה, הלא הבחירה ביד האדם לבחור לו מקום לשבת ולא ינוד ממקומו. *אדם יכול להחליט שהוא לא יסא מסה. אוק הקב"ה בדיוק ניצ אונט.*

אלא על כרחך צריך לומר שמסך בקרבו רוח עושים ואיזה פחד ושגעון אשר על ידי זה לא נבחר לו מקום לשבת רק להיות נע ונד בארץ. מכירים את זה? *פחזים ושגעונות ובימוניות סלא נותנים אב מראש, מעשעים אונק ואין אב את האונט מההווה, אנה כל הצאן עסוק בהימונות...*

והנה בוודאי אם קין היה יכול להתדבק במחשבתו בבורא יתברך כראוי אז בוודאי סרו מעליו כל הפחדים ונמתקו כל הדינים כמו שנאמר (משלי ג, ו) בכל דרכיך דעהו וכו'. *אם קין יסי מחשבה כש"ע זה אנה כרש"ע הכל מתבטא! אלא אנה באמת קין לא עשה כק?*

אלא שזה גוף הקללה שנתבלבלה מחשבתו מדביקותו והיה נע ונד במחשבתו עד שגרמו לו הפחדים נידוד בארץ. *את זה כולם מכירים אנה אנסה להתחבר.. והאל אלוס סתוק!!!*

הקב"ה ריחם על קין, ונתן לו אות שיעזור לו להתמודד עם הקשיים האלו. מהו האות הזה? 3 פשטים!

1) שבת. לכן אמרו במדרש אות שבת נעל בפניו פירוש שעל כל פנים ביום שבת קודש היה נדבק בבורא יתברך והיתה לו מנוחה כי ביה כל דינים אתכפיין וכל חייבא דגיהנם נייחין:

2) הארת שבת בימי החול. דבר אחר קרן עשה לו. פירוש קרן הוא לשון בהירות כי לדעה הב' נשאר עליו מהוד שבת על ימי החול שיגן עליו קצת מהפחדים ומחיות רעות. *בשבת אדם מקבל בהיות לחיות עם הכש"ע ללא כל באשה ופחז, ובימות החול הפחזים יותר שלטים. אב לחיות הכל אפשר למצוא את בחינת שבת עם בימות החול, וזה מה שהקב"ה נתן לקין את האור של שבת עם בימות החול.*

3) כוחות מהטכאל אחר. דבר אחר כלב מסר לו לשמרו. פירוש לדעה הג' לא שמרוהו מצד הקדושה רק מסר לו ענין שמירה מסטרא אחרא, שלפעמים נעשה ניסים גם על ידיהם.

מה אנה מעשיל כח מהטכאל אחר שישחוק עליך. או מלחמה לבוא לנקובת שבת האמירה עם בימות החול, להתחבר ל'אית אתר פנוי מניה', והקב"ה נותן לי את הפחזים שאני יכיר ש'אית ליה משלמה כולם', לא לבחור, אלא להתחבר ל'אית ליה משלמה כולם' (אין לי מעשמי כולם) כי אני מציבי שמי באיום על קיומי, וצלא אלוס של קיומי זה מהש"ת

דיבורים קצרים

מטרת האדם היא להכיר ולמצוא את המוגבלות שלו. איפה שאומרים לך "לא טוב עשית" ואתה כולך עטוף בפחדים ודאגות, דע לך ששם אתה צריך לשמוח, כי פה אתה גילית שאתה מצידך טועה, מכאן אתה יכול להתחיל לגלות שכל פעם שאתה לא טועה זה הקב"ה.

לשמוע זה יותר מלשיר. כששרים ביחד, אין שם נקודה של אחדות, אלא כל אחד עסוק עם הרגשות שצפים לו מהשירים, והוא נהנה מהרגשות שלו, וטוב לו.

אבל כשמדברים וצריכים להקשיב אחד לשני, זה אחדות אמיתית, כי פה צריך הכנעה, לשתוק ולשמוע לחבר, זה אחדות אמיתית – פה אתה יוצא עם משהו.

כל הניסיונות הם כלל לא הר איום ונורא. אתה רק צריך להסכים עם זה שזה המציאות שלך, ש'אין מתום בבשרי מפני חטאתי'. וכל הניסיונות נעלמים.

בקבלת התורה נצטוו בני ישראל, לא להתקרב להר, אלא כל אחד יעמוד איפה שהוא. כי כל אחד צריך לקבל את התורה איפה שהוא נמצא, במיקום שלו, ולא משנה כמה רחוק זה. איפה שאתה שם הקב"ה צריך אותך שבכח התורה תהפוך את החושך שמה לאור גדול.

הרמב"ם היה שנה שלימה בלי מוחין בכלל, והבעש"ט פעם אחת הגיע לכזה מין קטנות, שהוא ידע רק אותיות א"ב. כך הקב"ה מוריד את האדם, מקלף ממנו את כל הפרחים שהוא תלה על עצמו במשך ימי חייו, ומראה לו מה הוא באמת. וזה נטו מחבר את האדם לעצמו ולקב"ה.